

Tijdelijke commissie subsidiariteitstoets

Den Haag, 20 oktober 2007
TCS 83

- Aan:** De voorzitter en de leden van de vaste commissie voor Economische Zaken van de Eerste Kamer
De voorzitter en de leden van de vaste commissie Economische Zaken van de Tweede Kamer
- CC:** De voorzitter en de leden van de vaste commissie voor Europese Samenwerkingsorganisaties van de Eerste Kamer
De voorzitter en de leden van de vaste commissie voor Europese Zaken van de Tweede Kamer
- Onderwerp:** Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Agentschap voor de samenwerking tussen energieregelgevers (COM(2007) 530)

Geachte collega's,

Zoals u bekend, toetst de Tijdelijke Commissie Subsidiariteitstoets (TCS), samen met de betrokken vakcommissies, in 2007 ten minste 24 (wet- en regelgevings)voorstellen van de Europese Commissie aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit. De te volgen procedure is weergegeven in Kamerstukken I, 2005-2006, 30389 A, pp. 8-10.

Onlangs heeft de Europese Commissie bovengenoemd Verordeningvoorstel gepubliceerd. Het is opgenomen in de eerdergenoemde "lijst van 24" (Kamerstukken I/II, 2006-2007, 22 112 AN en nr. 516). De TCS heeft een eerste (beperkte) toets op het voorstel gedaan en daarbij (vooralsnog) geen zwaarwegende bezwaren met betrekking tot de rechtsgrondslag, subsidiariteit en proportionaliteit vastgesteld. De bevindingen van de TCS staan samengevat in de doorverwijzing, die ik u hierbij ter kennisneming toezend.

De TCS verwijst het verordeningvoorstel graag door ter eigenstandige behandeling door uw commissie, met het verzoek haar conclusies met betrekking tot de rechtsgrondslag, subsidiariteit en proportionaliteit te valideren. Mocht uw commissie tot de conclusie komen dat het verordeningvoorstel op deze punten aanleiding geeft tot bezwaren, dan wordt de TCS daarover graag zo spoedig mogelijk geïnformeerd, zodat de parlementaire subsidiariteitstoets kan worden vervolgd.

Met vriendelijke groet,

J.J. van Dijk,
voorzitter van de tijdelijke commissie subsidiariteitstoets

DOORVERWIJZING
VAN COMMISSIEVOORSTEL COM(2007) 530

Noodzaak validatie TCS-conclusies en nadere toetsing verordeningvoorstel

Onderhavig verordeningvoorstel betreft de oprichting van een zogenaamd Europees regelgevend agentschap, namelijk het "Agentschap voor de samenwerking tussen energieregelgevers" (ACER). Voor de toetsing van voorstellen tot oprichting van een dergelijk agentschap staat het parlement een toetsingsinstrumentarium ter beschikking dat is opgesteld door de Raad van State en dat in de Eerste Kamer verder is geoperationaliseerd (zie hieronder). Dit toetsingskader behelst naast toetsing van de rechtsgrondslag, de subsidiariteit en proportionaliteit, ook toetsing andere belangrijke vereisten en criteria, bijvoorbeeld ten aanzien van rechtsbescherming, controle en verantwoording. Gelet op het feit dat grote terughoudendheid moet worden betracht bij de oprichting van agentschappen, verdient het aanbeveling dat onderhavig voorstel daarom niet alleen in het kader van de parlementaire subsidiariteitstoets wordt onderzocht. Daartoe wordt deze brief met doorverwijzing in afschrift verzonden naar de commissies voor Europese Samenwerkingsorganisaties (Eerste Kamer) en Europese Zaken (Tweede Kamer) met het verzoek tot nadere toetsing op punten die hieronder buiten beschouwing zijn gebleven.

Voorts is in het kader van de (beperkte) parlementaire subsidiariteitstoets een voorlopig oordeel geformuleerd over de rechtsgrondslag, de subsidiariteit en proportionaliteit van de voorgestelde maatregelen. Het voorlopige conclusie luidt positief; er werden vooralsnog geen zwaarwegende bezwaren vastgesteld. Waar nodig zijn door de TCS aanvullende vragen gesteld aan de commissies voor Economische Zaken in Eerste en Tweede Kamer (zie kaders). De TCS verzoekt de commissies deze conclusies te valideren (en de openstaande vragen te beantwoorden) en daarbij in het bijzonder ook aandacht te besteden aan de regulerende taken van het agentschap. Mocht dit leiden tot een ander oordeel met betrekking tot de rechtsgrondslag, subsidiariteit en proportionaliteit van de voorgestelde maatregelen, dan stelt de TCS een gemotiveerd antwoord op prijs, zodat de parlementaire subsidiariteitstoets kan worden vervolgd.

Rechtsgrondslag

Artikel 95 EG-Verdrag

Beoordeling TCS

In het EG-Verdrag is geen uitdrukkelijke bevoegdheid opgenomen om Europese Agentschappen op te richten. Aanvankelijk werd de rechtsgrondslag van op te richten agentschappen binnen de eerste pijler vrijwel altijd gebaseerd op artikel 235 (thans 308) van het EG-Verdrag.¹ Sinds 2000 worden Europese agentschappen doorgaans gebaseerd op andere, meer specifieke verdragsbepalingen. Een algemene regel van Europees recht wil immers dat zo mogelijk wordt gebruikgemaakt van een specifieke verdragsbepaling, namelijk die bepaling van het EG-Verdrag die de gemeenschapswetgever de bevoegdheid geeft om een specifiek onderwerp op Europees niveau te regelen.

Het is niet voor het eerst dat artikel 95 EG-Verdrag wordt aangemerkt als de rechtsgrondslag voor oprichting van een Europees agentschap.² Eerder gold dit onder andere voor het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging (ENISA) (Verordening (EG) No 460/2004).³

¹ Zie Voorlichting Raad van State inzake Europese regelgevende agentschappen (Bijlage bij Kamerstukken I, 2005-2006, V).

² Voor een overzicht van Europese agentschappen onder het EG-Verdrag (eerste pijler), zie: http://europa.eu/agencies/community_agencies/index_en.htm

³ Ook de rechtsgrondslag voor de European Food Safety Authority (EFSA) werd (mede) gevonden in artikel 95 EG-Verdrag.

De rechtsgrondslag voor oprichting van ENISA is in het verleden aangevochten voor het Hof van Justitie (zaak C-217/04) door het Verenigd Koninkrijk, omdat artikel 95 van het EG-Verdrag, inzake harmonisatie van de interne markt, enkel zou zien op de bevoegdheid van de Gemeenschapswetgever tot het harmoniseren van nationale wetgeving en niet op het oprichten van Gemeenschapsorganen en het delegeren van taken aan deze organen.

Het Hof stelde in zijn arrest van 2 mei 2006 het VK in het ongelijk. Onder verwijzing naar zijn arrest in de zaak C-66/04 oordeelde het Hof dat artikel 95 EG-Verdrag als rechtsgrondslag mag worden gebruikt "*wanneer objectief en daadwerkelijk uit de rechtshandeling blijkt dat die tot doel heeft, de voorwaarden voor de instelling en de werking van de interne markt te verbeteren*". Ook bracht het Hof naar voren dat de auteurs van het EG-Verdrag met de uitdrukking in artikel 95 EG-Verdrag "maatregelen inzake de onderlinge aanpassing" "*naar gelang van de algemene context en de specifieke omstandigheden van de te harmoniseren materie, de gemeenschapswetgever een beoordelingsmarge hebben willen toekennen met betrekking tot de meest geschikte harmonisatietechniek om het gewenste resultaat te bereiken, met name op gebieden die worden gekenmerkt door ingewikkelde technische bijzonderheden*." Bovendien zou volgens het Hof uit de bewoordingen van artikel 95 EG-Verdrag niet kunnen worden afgeleid dat de door de communautaire wetgever op basis van deze bepaling vastgestelde maatregelen zich, wat de adressant ervan betreft, tot de lidstaten moeten beperken. Wel stelde het Hof in overweging 45 van dit arrest dat "*de aan een dergelijk orgaan toevertrouwde taken nauw moeten aanknopen bij de materies die voorwerp zijn van handelingen van onderlinge aanpassing van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten. Dit is met name het geval wanneer het aldus opgerichte communautaire orgaan diensten verstrekt aan nationale autoriteiten en/of marktdeelnemers die invloed hebben op de homogene uitvoering van harmonisatie-instrumenten en die de toepassing ervan kunnen vergemakkelijken*".

Gelet op de overwegingen in het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-217/04 mag worden aangenomen dat artikel 95 EG-Verdrag een toereikende rechtsgrondslag vormt voor oprichting van een agentschap (i.c. ACER) binnen de eerste pijler. Gezien het takenpakket van het nieuw op te richten ACER lijkt bovendien aan het in overweging 45 geformuleerde vereiste in voldoende mate voldaan (zie hieronder).

Een en ander ter nadere beoordeling door de vakcommissies voor Economische Zaken in Eerste en Tweede Kamer.

Overwegingen bij de subsidiariteit en proportionaliteit

Waarom een agentschap?

De Europese Commissie stelt dat er grote verschillen bestaan tussen de lidstaten en zelfs binnen de lidstaten in de technische regels die de elektriciteitsmaatschappijen moeten volgen (de zogenaamde "netwerkcodes"). Om de energiemarkten daadwerkelijk te kunnen integreren acht de Europese Commissie een proces van convergentie en uiteindelijk harmonisatie van de verschillende netwerkcodes noodzakelijk.

De Commissie meent dat een Europees regelgevend agentschap moet worden opgericht dat voorstellen kan indienen bij de Commissie die wezenlijke beslissingen inhouden en dat individuele regelgevingsbesluiten kan nemen die bindend zijn voor derden betreffende specifieke technische kwesties die aan dit orgaan worden toevertrouwd. De voornaamste voorgestelde taken vormen een aanvulling op Europees niveau van de regelgevingstaken van de nationale regelgevende instanties. De structuur moet een kader bieden voor de samenwerking van de nationale regelgevende instanties, moet regulerend toezicht op de samenwerking tussen

de transmissiesysteembeheerders⁴ mogelijk maken en de mogelijkheid bieden afzonderlijke beslissingen te nemen betreffende infrastructuur die gelegen is op het grondgebied van meer dan één lidstaat.

Beoordeling

Het op te richten ACER is te beschouwen als een "regelgevend Europees agentschap met beslissingsbevoegdheid". In zijn Voorlichting uit 2006 inzake Europese regelgevende agentschappen heeft de Raad van State een algemeen toetsingskader geboden voor de oprichting van Europese regelgevende agentschappen.⁵ Dit kader is grotendeels onderschreven door de Nederlandse regering. De Eerste Kamer heeft mede op basis van deze Voorlichting een toetsingsinstrumentarium ontwikkeld.⁶ In haar Voorlichting onderstreepte de Raad van State het belang van de subsidiariteits- en proportionaliteitstoets bij de instelling van Europese agentschappen. Met als uitgangspunt dat lidstaten primair zelf uitvoering geven aan Europees beleid, formuleerde de Raad het uitgangspunt dat geen Europese agentschappen moeten worden opgericht, tenzij is voldaan aan een aantal in de Voorlichting genoemde voorwaarden.

Bij de beoordeling van de subsidiariteitsvraag acht de Raad twee vragen van belang: (1) Moet het onderwerp op het niveau van de EU geregeld worden? (2) Moet het onderwerp door een Europees agentschap worden uitgevoerd? De Raad beval daarbij aan dat het parlement en het kabinet aandacht besteden aan de nationale alsook aan "EU-overstijgende" entiteiten die als tegenhanger van een voorgesteld Europees agentschap kunnen worden beschouwd. Dit om doublures in de uitvoering te voorkomen en goede samenwerking tussen uitvoeringsentiteiten op verschillende niveaus te bewerkstelligen. Mocht vervolgens worden vastgesteld dat de uitvoering (deels) op Europees niveau zou moeten plaatsvinden, dan zou volgens de Raad de proportionaliteitstoets moeten uitwijzen "*welke instantie op het niveau van de EU (Commissie of Europees agentschap) de juiste is voor uitvoering van de desbetreffende publieke taak*".

Het voorstel tot oprichting van ACER wordt door de Europese Commissie gedaan in het kader van het Derde Energie Pakket. Doel van deze (en eerdere) maatregelen is (verdergaande) liberalisering van de elektriciteits- en gasmarkten in Europa met als doel de concurrentie en efficiëntie ervan te verbeteren. Dit moet uiteindelijk leiden tot een geïntegreerde Europese energiemarkt met lagere energieprijzen voor consumenten, een versterkt Europees concurrentievermogen, betrouwbare energievoorziening en meer duurzame energie. Kernpunt van het nu voorgestelde pakket is verdere scheiding tussen het netwerkbeheer enerzijds en productie en levering anderzijds. Op dit moment wordt het Europese kader namelijk bepaald door de eerste en tweede Elektriciteits- en Gasrichtlijnen.⁷ Met deze richtlijnen werd op Europees niveau de minimumnorm van juridische splitsing van verticaal geïntegreerde distributie- en netwerkbedrijven vastgelegd. Lidstaten werden echter niet verplicht de eigendom van de activa van deze bedrijven te scheiden (= eigendomssplitsing).⁸ In het nu voorgestelde pakket worden vervolgstappen gezet naar een verdere "ontvlechting" van netwerkbeheer enerzijds en productie en levering anderzijds. Deze verdere ontvlechting moet de vrije toegang tot de transportnetten bevorderen. Non-discriminatoire toegang is mede afhankelijk van "netwerkcodes" (te omschrijven als een gestandaardiseerd geheel van bepalingen en regels met betrekking tot de toegang tot en het gebruik van de transportnetten voor elektriciteit en gas). In kader van het voltooiën van een interne markt voor elektriciteit en gas lijkt het daarom voor de hand te liggen dat de verschillende nationale netwerkcodes convergeren en uiteindelijk worden geharmoniseerd. Anders gezegd, nationale regelgevende instanties hebben bevoegdheden om hun eigen *nationale* markt te reglementeren, maar om van de afzonderlijke nationale

⁴ Met "transmissiesysteem" wordt "transportnet" bedoeld, ter onderscheid van een "distributienet" voor elektriciteit en gas.

⁵ Bijlage bij Kamerstukken I, 2005-2006, V.

⁶ Zie de Europapoort van de Eerste Kamer: www.europapoort.nl dossiernummer E050047

⁷ De eerste elektriciteits- en gasrichtlijnen zijn de richtlijnen 96/92/EG (Pb EG L 27) en 98/30/EG (PbEG L 204). In juni 2003 zijn de tweede elektriciteitsrichtlijn en tweede gasrichtlijn (richtlijnnummers 2003/54/EG (PbEG L 176) en 2003/55/EG (PbEG L 176)) van kracht geworden.

⁸ Dit is wel het doel dat in ons land wordt beoogd met de Wet Onafhankelijk Netbeheer (Stb. (2006) 614)

markten een geïntegreerde interne EU-markt te kunnen maken, lijkt het voor de hand te liggen dat bepaalde beslissingen op EU-niveau worden genomen. Afzonderlijk zijn de nationale regelgevende instanties daartoe immers niet in staat. Daarbij kan nog worden aangetekend dat een beslissing van het agentschap alleen bindend is voor specifieke technische situaties waarin expliciet wordt voorzien in de verordening en de richtlijnen, of per geval op basis van bindende richtsnoeren (vgl. het voorgestelde artikel 7, lid 1) of ten aanzien van het regelgevingsstelsel voor infrastructuur die ten minste twee lidstaten verbindt (vgl. artikel 7, lid 7). De eerste vraag van de Raad van State (de noodzaak van regeling op Europees niveau) lijkt dan ook positief te kunnen worden beantwoord.

De vervolgvraag – voortvloeiend uit het toetsingskader van de Raad van State - is of een Europees agentschap dit moet uitvoeren. Gelijktijdig kan daarbij de proportionaliteitsvraag worden betrokken: moet de Europese Commissie of het nieuw op te richten agentschap de in het verordeningvoorstel genoemde taken (artikelen 8 en 9) ter hand nemen?

In haar motivering stelt de Europese Commissie dat bestaande organen die werken aan convergentie van netwerkcodes onvoldoende resultaten produceren. Zij verwijst daarbij naar het Forum van Florence en het Forum van Madrid. Het betreft hier zelfreguleringsfora van belanghebbenden op respectievelijk de elektriciteits- en gasmarkten. Daarnaast haalt de Commissie in haar motivering de European Regulatory Group for Electricity and Gas (ERGEG) aan, een adviesorgaan van de Europese Commissie dat in 2003 is opgericht en waarin de nationale regelgevende instanties op energiegebied van de 27 EU-lidstaten participeren. Zowel de fora als ERGEG zouden geen krachtige impuls kunnen geven aan de ontwikkeling van de gemeenschappelijke standaarden en de gemeenschappelijke aanpak die vereist zouden zijn om van grensoverschrijdende handel en de ontwikkeling van in eerste instantie regionale en vervolgens Europese energiemarkten een realiteit te maken, aldus de Commissie. Zij wijst er in dit verband op dat een akkoord binnen ERGEG de instemming van 27 regelgevende instanties en meer dan 30 transmissiesysteembeheerders vereist is en dat ERGEG tot op heden vooral een aantal *niet-bindende* codes heeft opgeleverd.

Afgaande op artikelen 4 tot en met 8 uit de voorgestelde verordening krijgt ACER een aantal adviserende en toezichthoudende taken. De meerwaarde van het ACER ten opzichte van bestaande fora en de ERGEG zou daarnaast met name moeten liggen in de regulerende bevoegdheden, die in een reeks artikelen in de ontwerpverordening aan het agentschap worden toegekend (artikel 7, lid 1; artikel 7, lid 7; artikel 8, lid 1 en artikel 8, lid 2). Volgens de ontwerpverordening wordt aan het agentschap namelijk eigen beslissingsbevoegdheid toegekend over verzoeken om ontheffing of vrijstelling voor infrastructuur van Europees belang en om te beslissen over het regelgevingsstelsel dat van toepassing is op infrastructuur die zich uitstrekt over het grondgebied van meer dan één lidstaat. Voorts kan het agentschap beslissingen over specifieke technische kwesties nemen wanneer deze zijn toegewezen aan het agentschap krachtens specifieke richtsnoeren die zijn vastgesteld op basis van de gas- en elektriciteitsrichtlijnen overeenkomstig de comitéprocedure.

Mede dankzij de regulerende bevoegdheden die aan ACER zullen worden toegekend lijkt het nieuw op te richten agentschap een meer verplichtend kader te bieden dan waarvan momenteel in de zelfreguleringsfora en binnen de ERGEG sprake is. Desondanks zijn er momenteel ook geluiden te horen dat er behoefte is aan een "echte" Europese regelgever met sterke bevoegdheden, bijvoorbeeld om in nationale energiemarkten te interveniëren.⁹ Het is aan de vaste commissies voor Economische Zaken van Eerste en Tweede Kamer om te beoordelen of door het agentschap - in het bijzonder door de regulerende bevoegdheden - voldoende wordt bijgedragen aan de beoogde harmonisatie van netwerkcodes et cetera, om zijn oprichting te rechtvaardigen.

⁹ Zie: <http://www.euractiv.com/en/energy/third-energy-package-stakeholder-reactions-broadly-positive/article-166908> in het bijzonder de reacties van ERGEG en UAPME.

Het toetsingskader van de Raad van State volgend, moet ten slotte de vraag worden gesteld of de Europese Commissie de voorgestelde taken van het agentschap niet zelf ter hand moet nemen. De Europese Commissie is van oordeel dat de taken die nu aan het agentschap worden toebedeeld beter niet door de Europese Commissie zelf kunnen worden uitgevoerd, en voelt zich daarin gesteund door zowel de Europese Voorjaarsraad 2007 als het Europees Parlement. Zij noemt daarvoor de volgende argumenten:

1. Taken als de harmonisatie van netwerkcodes en het boeken van vooruitgang inzake nieuwe infrastructuur zouden "geen typische opdracht van de Commissie [zijn], die nooit met een dergelijke taak belast is geworden". Voor regelgevingsactiviteiten is naar het oordeel van de Commissie zeer gespecialiseerde technische kennis nodig, en met name kennis van het fysieke net, de omvang van de benodigde investeringen in de sector (productie en transmissie), geschillenbeslechtingmechanismen en toegangstarieven. Naar eigen zeggen beschikt de Commissie voor deze taken niet over de benodigde zeer specifieke technische expertise;
2. Alleen een organisatie "geworteld" in nationale regelgevers zou succesvol zijn. De Commissie heeft als alternatief voor oprichting van ACER versterking van het netwerk van nationale regelgevende instanties op energiegebied overwogen vergelijkbaar met het netwerk van mededingingsautoriteiten dat de Commissie in 2004 heeft opgericht op basis van de nieuwe Antitrustverordening, Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad. Een dussdanig systeem werkt volgens de Commissie echter alleen dankzij de autonome bevoegdheden van de Commissie op mededingingsgebied. Zulke beslissingsbevoegdheden heeft de Commissie niet voor de reglementering van energiemarkten (behalve dan op mededingingsgebied). Daarom zou zij niet dezelfde rol kunnen spelen in het energienetwerk.;
3. In tegenstelling tot de Commissie zou het agentschap via zijn raad van regelgevers (samengesteld uit vertegenwoordigers van nationale regelgevers) een beroep kunnen doen op personeel van de nationale regelgevende instanties. Zou de Commissie de taken van het agentschap zelf ter hand nemen dan zou het vereiste personeelsbestand voor haar "veel hoger liggen" dan voor het agentschap.

In dit verband zij er nog eens nadrukkelijk op gewezen dat sprake is van delegatie door de Europese Commissie aan ACER. Uit de taakomschrijving van ACER (voorgestelde artikelen 6 t/m 8) wordt echter duidelijk dat een beslissing van het agentschap alleen bindend is voor specifieke technische situaties waarin expliciet wordt voorzien in de verordening en de richtlijnen, of per geval op basis van bindende richtsnoeren (vgl. het voorgestelde artikel 7, lid 1) of ten aanzien van het regelgevingsstelsel voor infrastructuur die ten minste twee lidstaten verbindt (vgl. artikel 7, lid 7). De Europese Commissie is uitsluitend bevoegd voor - wat zij zelf omschrijft als - "essentiële" besluiten, waarbij ACER slechts een voorbereidende en adviserende rol heeft.

Het is aan de commissies voor Economische Zaken om te beoordelen of bovengenoemde argumentatie de voorgestelde oprichting van ACER kan rechtvaardigen

BIJLAGE I

BEKNOPTE SAMENVATTING

1. Het Derde Energie Pakket

Onderhavig verordeningvoorstel tot oprichting van een Agentschap voor de samenwerking tussen energieregelgevers (ACER) is onderdeel van het zogenaamde Derde Energie Pakket dat de Europese Commissie op 19 september jl. heeft voorgesteld. Het pakket behelst voorstellen voor onder andere een meer effectieve ontvlechting van de transportnetbeheerders (ten opzichte van leveringsbedrijven) en voor meer bevoegdheden en onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instanties.

2. Taken van het Agentschap

Voorgesteld wordt om ACER taken toe te kennen in verband met de samenwerking van transmissiesysteembeheerders (art. 6), nationale regelgevende instanties (art. 7) en een aantal overige taken (art. 8). Bij het eerste gaat het om algemene advisering van de Europese Commissie, het uitoefenen van regulerend toezicht op de samenwerking tussen transmissiesysteembeheerders en het bieden van een kader voor samenwerking tussen nationale regelgevende instanties. Met betrekking tot de overige taken wordt aan het agentschap een eigen beslissingsbevoegdheid toegekend.

2.1. Taken in verband met de nationale regelgevende instanties

Het agentschap krijgt in het algemeen de taak de Commissie van advies te dienen inzake marktreguleringskwesties en kan voorts niet-bindende richtsnoeren opstellen en publiceren om goede praktijken onder de nationale regelgevende instanties te verspreiden. Het moet ook de bevoegdheid krijgen om geval per geval, en in het licht van de door de Commissie in het kader van de communautaire wetgeving voor de gas- en elektriciteitssector vastgestelde tenuitvoerleggingsmaatregelen, de besluiten van de nationale regelgevende instanties te herzien die een directe weerslag hebben op de interne markt en daarover advies uit te brengen bij de Commissie. Het agentschap moet verder procedures uitwerken voor de samenwerking tussen de nationale regelgevende instanties, met name op het gebied van de uitwisseling van informatie en de verdeling van bevoegdheden in gevallen waarbij meerdere lidstaten betrokken zijn. Dit kader is bedoeld om de regionale samenwerking tussen regelgevende instanties bevorderen.

2.2. Taken in verband met de samenwerking van transmissiesysteembeheerders

Het agentschap heeft verder als taak de activiteiten van het Europese Netwerk van transmissiesysteembeheerders voor elektriciteit en het Europese Netwerk van transmissiesysteembeheerders voor gas te monitoren en te evalueren. Met name wordt het agentschap betrokken bij de vaststelling van hun prioriteiten via het werkprogramma van deze netwerken, bij de evaluatie van hun investeringsplan over 10 jaar en bij de opstelling van technische en marktcodes. In verband met de technische en marktcodes krijgt het agentschap de bevoegdheid om de transmissiesysteembeheerders te verzoeken hun desbetreffende ontwerpen te wijzigen of specifieke kwesties nader aan te pakken. Het zal aanbevelingen kunnen doen aan de Commissie om deze codes wettelijk bindend te maken wanneer de vrijwillige toepassing ervan door de transmissiesysteembeheerders voor bepaalde kwesties niet blijkt te volstaan of niet geschikt blijkt te zijn. Het agentschap kan aanbevelen om het door de transmissiesysteembeheerders uitgewerkte ontwerp te wijzigen of kan de Commissie aanbevelen aanvullende bepalingen op te nemen.

2.3. Regulerende taken

Teneinde specifieke grensoverschrijdende problemen aan te pakken, wordt voorgesteld het agentschap eigen beslissingsbevoegdheid toe te kennen over verzoeken om ontheffing of vrijstelling voor infrastructuur van Europees belang en om te beslissen over het regelgevingsstelsel dat van toepassing is op infrastructuur die zich uitstrekt over het grondgebied van meer dan een lidstaat. Voorts kan het agentschap beslissingen over specifieke technische kwesties nemen wanneer deze zijn toegewezen aan het agentschap krachtens specifieke richtsnoeren die zijn vastgesteld op basis van de gas- en elektriciteitsrichtlijnen overeenkomstig de comitéprocedure.

3. Bestuur van het Agentschap

Een raad van bestuur wordt verantwoordelijk voor alle administratieve en budgettaire aangelegenheden. Daarnaast wordt ook een raad van regelgevers opgericht, die bevoegd wordt voor alle regelgevingskwesties en -besluiten. De directeur, die door de raad van bestuur wordt aangesteld na raadpleging van de raad van regelgevers, wordt verkozen uit een door de Commissie samengestelde shortlist. De directeur vertegenwoordigt het agentschap en is verantwoordelijk voor het dagelijks beheer. Voorts omvat de structuur van het agentschap een raad van beroep, die bevoegd is beroep tegen beslissingen van het agentschap te behandelen.

4. Financiering

Het Agentschap zou circa 40-50 mensen in dienst krijgen en daarnaast zou personeel moeten kunnen worden ingeschakeld van nationale regelgevende instanties (nri's). De kosten van het agentschap worden geraamd op 6-7 miljoen euro per jaar (waarvan 5 miljoen euro voor personeelsuitgaven, 1 miljoen euro voor huishoudelijke uitgaven en de rest voor kapitaaluitgaven en reiskosten). De kosten van het agentschap worden gedekt door een subsidie van de Commissie. Het agentschap heeft beperkte inkomsten uit betalingen van derden voor bepaalde door het agentschap te nemen beslissingen.